Ч. 48. Львів, пятниця 21. квітня 1922. Почтову належність оплачено гуртом. Рік I.

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 700 М.
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Швайцарії 5 фр. шв., Німеччині 75 марок, Чехословаччині 25 корон ч., Болгарії 50 левів, Румунії 50 лей, Австрії 1400 корон. Зміна адреси 50 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ:
Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення“ 40 М., в „Надісланім“, в „Оповістках“ і некрольоґи 60 М. Між новинками і в редакційній части 100 М., на першій стороні 160 М. За дрібні оголошення 12 М від слова; товстим друком подвійно. В неділі і свята 50% дорозче.

Виходить о годині 7. рано.

Один прим. 30 Мкп.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ и ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

Конференція в Ґенуї і галицька справа.

Ґенуа, 12. квітня 1922.

Дня 11. с. м. о годині 10 рано прибула до Ґенуї українсько галицька делеґація і опинилася в готелі „Stella“, де для неї був офіціяльно зарезервований цілий ряд кімнат.

Склад її покищо слідуючий: д-р Кость Левицький — (голова), д-р Степан Витвицький, д-р Степан Рудницький, о. Йосафат Жан, керуючий місією в Римі Володимир Бандрівський та економічний конзулянт. На випадок потреби намічається ще виїзд доповняючої делеґації під проводом президента д-ра Петрушевича, в якої склад між иншим увійшли би теж представники двох других народів, заселюючих Східну Галичину.

Як наш кореспондент довідується з кол делеґації, галицький уряд вніс в останнім часі до Найвищої Ради і до президії Міжнародної Конференції в Ґенуї дві ноти, а то першу дня 21. лютого с. р., в якій вказує на велике значіння Галичини в економічній відбудові середньої і східної Европи і домагається допущення делеґації Української Національної Ради Сх. Галичини до участи в конференції в ціли предложення інформацій і домагань населення в справі економічної відбудови Сх. Галичини.

Друга нота була внесена дня 7. квітня с. р. В ній Галицький Уряд зазначує, що 1) ст. 91 Санжерменського мирового договору постановлено, що Сх. Галичина як частина бувшої австро-угорської монархії становить окрему державну територію; 2) що договором в Спа з дня 10. липня 1920 р. сказано ясно, що до конференції, яка мала бути скликана в ціли уладження відносин у Сх. Галичині, будуть також допущені заступники Сх. Галичини для предложення своєї справи на конференції, 3) що договором в Севр з дня 10. серпня 1920 р. визначено границі Сх. Галичини як окремої території, але не вирішено її державного становища.

Галицький Уряд заявляє, що коли прийшло до скликання міжнародної конференції в ціли уладження економічних і політичних відносин в Европі, то прийшов вже час вислухати теж заступників Сх. Галичини, які представлять свою справу перед конференцією. Уряд заявляє дальше, що коли би не покликано тих заступників, то на міжнародній конференції не була би заступлена Сх. Галичина, а тим самим і населення сеї території, яке силою права національного самовизначення бажає висказати свої домагання. А має воно до того найбільше право, що територія Сх. Галичини як одна з найбільше знищених підчас війни потребує як найскоршої економічної і політичної відбудови, що лежить також в інтересі мира і добробуту цілої Европи. Тому конференція повинна розважити справу вислухання делеґації і порішити її в прихильнім напрямі.

Крім сього галицька делеґація вручила вже на місці головну ноту президента, що складається з 12 розділів, в яких обговорено загально політичне і економічне положення Галичини. Нота кінчиться домаганням вирішити державне становище Сх. Галичини в ціли економічної відбудови сеї території і закріплення мира на Сході Европи.

До ноти приложено 8 більшого розміру монографій, які своїм матеріялом і статистичними датами підкріплюють тези поставлені в головній ноті.

В. Б.

Велика Україна.

Загальне положення і голод.

Головна управа Українського Червоного Хреста видала 2. марта ц. р. звіт про положення на В. Україні, з якого довідуємося, що це положення багато гірше, чим можна було собі уявляти по ріжним відірваним донесенням. Весною буде ще гірше. Худоба вигибає. Скількість здібних до праці людей меншає. Більшість фабрик обмежує або закриває свою діяльність ізза недостачі здібних до праці робітників.

Вулиці Катеринослава повні голодних людей, які вже не просять, а кричуть за хлібом. Всюди чути стони дітей і дорослих. Діти з лицями землистої краски на стільки вихудли, що тяжко повірити, що це живі діти, а не діточі трупи. На снігу сидить чоловік і вже не просить і не кричить, тільки виє ...з голоду. Дальше лежить селянка. Вона вже без чувства. Від рана до вечера бродять ці нещасні без всякої надії на якунебудь допомогу, вкінці падуть від ізнеможення і голоду та вмирають.

Инше картина: Там впав голодний кінь. На нього кидаються негайно голодні люди з ножами. Кінь ще не згинув, но люде вже друться між собою, бють один другого, вирізують кусні мяса і тамже снідають. Ідять не тільки коней і собак, а також їхню шкіру. Поширюються випадки голодної психози. Один збожеволівший зїв тіло свойого батька, другі їдять своїх дітей.

На Запоріжжу в трьох південних повітах голодує над 190.000 людей. Четверта частина голодуючих лежить і вже не всилі піднятися. Це вже засуджені на смерть. Собаки і коти вже давно зїджені. Запаси висушеного буряну вичерпуються. Їдять все.

В селі Бляговіщенка одна сімя зїла своїх дітей, хлопчика 9 літ і дівчинку 7 літ. В иншій сімї батько задусив свою жінку і двох дітей.

Загалом осталось тільки 10 проц. робочої худоби, одначе й ця худоба нездібна до праці. В деяких околицях цілковито не має коней. Озимого хліба засіяно 10 разів менше, чим минулого року.

На цілім Запоріжжу голодує загалом 700 тисяч осіб. Більшість живиться найгіршими суроґатами, що спричинює всякі недуги. Около 100 тисяч осіб, головнож дітей, не може встати. Необхідно не менче 50 тисяч пудів в місяць, щоби вони не померли з голоду. Їх належить кормити дуже осторожно, кормити і лічити.

При необережнім відживлюванню вони вмруть, як і без того, тому що ослаблений жолудок не в силі вже травити. Кромі сильних катарів кишок, панує анемія в тяжкій формі, загальне ослаблення ізза голоду і ріжнородні шкідні недуги. В грудні зареєстровано 973 випадків пятнистого і 554 поворотного тифу. В січні це число подвоїлося. На весні пошести ще більше поширяться. Як тільки настане тепло начнеться мандрівка великих мас населення. Люде будуть кидатися на всі сторони, щоби спастись від голодової смерти. Ця мандрівка при лихім санітарнім стані краю, матиме дуже важкі наслідки.

*

На ту тему мав д-р Холодний, делеґат Українського Червоного Хреста за границею, у Відні виклад, ілюстрований численними фотоґрафіями. Виклад викликав серед присутних дуже велике враження.

Турецька валюта в Одесі.

„Одесскія Известия“ подають, що наслідком протесту моряків, невдоволених упадком сов. валюти одеський морський округ приступив до виплати платні команді турецькими лірами.

Українські справи.

Поанкаре до М. Тишкевича.

Бувший посол УНР. при Ватикані й голова делеґації УНР. на мировій конференції в Парижі ґр. Михайло Тишкевич одержав на вислане привітання французькому премєрови Поанкаре таку відповідь — подяку:

Французька республика.
Міністерство Закордонних Справ.

Пане Ґрафе!

Ви були ласкаві надіслати мені Ваші бажання з нагоди мого повороту до влади. Дякую Вам за ласкаві почуття, що Ви зволили висловити. Ви згадуєте про мою увагу до справи України, яку Ви не припинили захищати. Можете бути певні, що доброзичлива симпатія, яку виявляє французький уряд для українського народу й високе почуття справедливости не перестануть керувати його політикою в питаннях Сходу Европи.

Прийміть мої вислови глибокої пошани.

Поанкаре в. р.
Париж, 22. лютого 1922. року.

Шульгин у Поанкаре.

„Українська Справа“ (ч. 1.) в телеґрамі з Парижа доносить, що дня 11. квітня французький премєр Раймунд Поанкаре приняв на авдієнції голову дипльоматичної місії УНР., уповажненого міністра О. Л. Шульгина, перед його відїздом до Ґенуї.

Присилайте партійний податок на вил. кн. ч. 5.000 „Краєвого Союза Кредитового“ у Львові, Ринок 10.

Шевченківські свята.

Радехів.

Шевченкові поминки відсвяткував Радехів дня 2. квітня концертом і виставою „Невольника“ У музикально-вокальну часть увійшли дві сольові продукції: фортепянова п. Люби Каранович і скрипкова п. Романа Кордуби зі Львова. Обі продукції вийшли під кождим оглядом поправно. Піяністка. цього разу знаменито диспонована, відіграла з питомою собі легкістю і вдячністю „Рапсодію“ Ліста і „Гумореску“ Двожака. Молодий наш скрипак п. Р. Кордуба виявив у своїй артистичній інтерпретації Алярдового „Фавста“ багато музичної культури і інтуіції.

Поява і продукції міщанського мішаного хору під управою о. д-ра Пелліха, перевисшила у всякому случаю надії слухачів. Бездоганне виконання чотирьох пісень, між тим мало у нас відомої Давидовського „Бандури“, фантазії на укр. теми, річи, як на хор без відповідної музикальної школи. дуже трудної, за-

8 МАРОК КОШТУЄ 100 штук тутон AIDA дешевше в рульонах як в пуделках тої самої якости. Паперці і тутки правдиві лише з водним знаком „Шабелька“. 2 10

слугує на повне признання так для управителя, як і для хористів.

Симпатичною появою був хор учнів місцевої укр. гімназії під умілою орудою проф. К. Шостака. Як перша часть зовсім вдоволила присутних, так вистава „Невольника“ лишає дещо до бажання.

Місцевий аматорський драматичний кружок працює щиро і чи не він один вносить під цю пору у невзісну ще до недавна провінціяльну закутину — Радехів, багато життя — всеж таки члени-аматори повинні зрозуміти, що коли їхні вистави стають чим раз частійші — публика стає чим то вибагливійшою! Головна річ: добрий, совісний режісер, применення індивідуальних здібностей при роздачі роль, а найважнійше меморовання їх! А на адресу наших повітових громадян одно слово: Від виконання обовязку присутности на повітовому народному святі не повинна нас здержувати і химерна погода. Час, що правда, був непривітний, та коли могли прибути громадяне з дальшого Лопатина, могли явитися і близші. На більше респектування зі сторони публики заслугують в кождому разі ті, що були ініціяторами і душею свята. С.

Тулова, пов. Снятин.

В неділю 26. м. м. відбулося в Туловій пов. Снятин Шевченківське свято заходом чит. „Просвіти“. На програму свята зложились: вступне слово, хорові співи, деклямації і сценічний образок „Тарас Дитина“.

Концертова часть випала доволі гарно. Більше враження викликав сценічний образок „Тарас Дитина“, випроваджений артистично завдяки місцевій учительці п. К. Берладівній. Чистий дохід в сумі 5.000 мп. призначено на фонд „Учітеся, брати мої“.

Чи це конечне?

Недавно звернули ми увагу компетентних адміністраційних чинників, що на території, обнятій тернопільським воєвідством, з правила конфіскується „Громадський Вістник“. Кажемо „конфіскується“, хоч це насильне засвоювання урядовими органами чужої власности не має нічого спільного з конфіскатою. Які причини такого поведення адміністраційних чинників, годі збагнути, тим більше, що наша адміністрація постійно висилає „Гром. Вістник“ в накладі, зробленім після прокураторської конфіскати.

Давнійше українські газети пропадали на почті, висилані на поодинокі адреси. Та таке поведення було зрозуміле в створених умовах.

Війна захитала основами приватної власности з одного боку, а шовінізм, нетолерантність і хапчивість створили податний ґрунт для процвітання засади „homo homini lupus“ з другого боку. Ті самі побуди,

які штовхали розбитих паралїжом шовінізму людей до нищення або замазування українських вивісок та написів, ті самі побуди надмірного „патріотизму“ доводили до того, що українська газета пропадала на почті. Але, ще раз то зазначуємо, такі прояви мусіли бути в деякій мірі зрозумілими. Бо зовсім природно, що коли допускається до істнування правого большевизму в формі „Звйонзку орґанізацій народових“, коли ці орґанізації на зразок ганебної памяти російських чорносотенців „Двуглаваго орла“ або „Союза русскаго народа“ в цілости опанували Східну Галичину,

то мусить бути зрозумілою пропажа українських газет на почті.

Але таке нищення української преси, мабуть, було невистарчаючим. Бо передплатник, не одержавши газети з почти, міг її набути в бюрі денників, в трафіках і т. д. І цьому зараджено в цей спосіб, що висланники староств або державна поліція забирає як воєнну добичу увесь присланий на провінцію наклад „Гром. Вістника“. Розуміється, для такого засвоювання чужої власности мусить мати хоч дрібний позір законности. Який він є, не знаємо. Доносять нам, що на пр. на території тернопільського воєвідства „відібрано дебіт“ „Гром. Вістникови“. Зайвим вказувати, як далеко абсурдним є таке пояснювання репресій на наш часопис. Про відбірання дебіту якійсь газеті на частині території, що находиться у посіданню одної і тої самої влади, не може бути мови. Зрештою, колиб навіть чогось подібного могла допуститися істнуюча у Сх. Галичині польська влада, то мусілаб цей свій правний винахід опублікувати в урядовій газеті. А до цього часу—мимо, що засвоювання нашої газети державною поліцією тягнеться вже місяць, ми не стрічали такого розпорядку. Другим мотивом насильного засвоювання має бути ніби те, що наш „Громадський Вістник“, себто щоденник, що появляється у Львові під доглядом польської прокураторії, польська державна поліція і польські староства мішають з двотижневиком „Громадський Вістник“, що колись появлявся в Праві і, розуміється, як кожда загранична українська газета, був заборонений на території польської влади. Таке пояснення теж не відповідає дійсности, бо пражський „Гром. Вістник“ давно перестав виходити (на його місце появляється „Нова Україна“), а по друге найбільший анальфабет хіба може розріжнити львівський орган від пражського.

Тепер вже „Гром. Вістник“ засвоює собі державна поліція не тільки на території тернопільського воєвідства, але в цілій Сх. Галичині. Святочне число нашого часопису в цілости забрала держ. поліція навіть в Станиславові.

На це поступовання звертаємо увагу компетентних чинників і просимо припинити

Присилайте жертви на будову памятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союза Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вкл. км. 49.000.

Польські аґенти у Відні.

„Вінер Міттаг“ з 10. ц. м. присвячує статейку тижневникови „Україні“, який видають у Відні Поляки на українській і французькій мові для розбивання української еміґрації і для поборювання діяльности правительства ЗУНР за кордоном.

Зазначує це „Вінер Міттаг“ і підчеркує, що всі статті і відозви в цій польській рептильці поміщується анонімово. Мідяні чола кількох продажних осібняків старанно ховаються поза видумані „комітети“.

Як зразок подає „В. М.“ одну з клевет „України“ про мнимі „українсько-німецькі компльоти“.

Для розвеселення своїх читачів „В. М.“ подає кілька квіток „України“.

Одна з них: „Східно галицьке правительство заключило тайний договорір з управою німецького Орґешу, на основі якого Східна Галичина має після знищення Польщі і Чехословаччини війти в союз з Німеччининою.“

А дальше „східногалицьке правительство виконує тепер в Парижі, Льондоні, Римі, в Чехословаччині і в Польщі тайні доручення німецького ґенерального штабу, які є звернені проти держав великої і малої антанти. І так пр. пороблено приготовання до атентату на Поанкаре, през. Масарика, марш. Пілсудского і маршалка Фоша — при співучасти президента ЗУНР. і під тайним проводом Орґешу.

В подібний спосіб достачує

ИОГАН ГОТЛІБ ФІХТЕ. 37)

Промови до німецького народу.

Переклав М. ЕВШАН.

(Продовження.)

Самому Лютрови дав його щирий запал ще більше ніж він хотів, і запровадив його дальше як ішла його наука. Після того, як він перейшов першу боротьбу з трівогою сумління, якої причиною став його сміливий визов цілому дотеперішному віруванню, стали всі його вислови повними радости та тріюмфу після виборенної свободи божих дітей, які вже напевно не шукали більше за спасенням поза собою та за гробом, а самі були обявленням безпосередного почуття того спасення. Тут він став взором всіх будучих століть і довершив праці за нас всіх. Бачите й тут основну прикмету німецького духа. Коли він лише шукає, знаходить більше, як шукав; бо він дістається в течію живого життя, яке пливе само собою і його з собою порива.

Для папства, коли його беремо і оцінюємо по його власним змаганням, сталася таким чином після того, як обійшлася з ним реформація, безперечно кривда. Його вислови були вправді по більшій части насліпо вирваними з уживаної мови, пересадним говоренням на азійський лад, яке було брати після того, чим воно могло би бути і обчисленим на те, що й так прийде більше датків ніж треба, ніколи одначе не були щиро розважними, обдуманими та помисленими. Реформація взяла їх з німецькою повагою відповідно до їх повної ваги; і вона мала слушність в тім, що все так треба брати, не мала одначе слушности, думаючи, що ті вислови брали так само все після повної ваги, та обвинувачуючи їх не лише за їх природну плиткість та безґрунтовність, але й за другі ще речи. Взагалі се явище показується таким самим в кождім спорі німецької поваги з чужинцями, все одно, чи вони живуть в краю чи поза краєм, що чужинці зовсім не можуть зрозуміти, як можна так докладно брати такі байдужні речи, як слова та фрази, і що вони, чуючи з німецьких слів повторення своїх слів, не хочуть признатися до них, хоч їх таки сказали і кажуть і все будуть говорити і нарікають на очорнення, яке вони називають силуванням себе до консеквенції, коли брати їх висловів їх азбучному змислі та поважно, і уважати їх за складові части доцільного ланцюха думки до якої доходимо з заду після його тверджень, а з переду після його конклюзій; хоч ми дуже далекі від того, аби що до їх особи вірити в ясну свідомість та доцільність того, що вони говорять. В тім домаганню, що ми мусимо всяку річ брати такою, якою вона нам дається, не питаючи одначе поза тим про якесь право мати свою думку і то голосну думку, зражується все чужина, хочби й як глибоко вона була укрита.

Та повага, з якою стрінула стара релігійна наука, примусила саму науку до більшої поваги, як вона її досі мала, і до нового провірення, вияснення, укріплення старої науки, а так само до більшої осторожности на будучність в науці та життю; сей слідуючий факт нехай буде для вас доказом того, як Німеччина все впливала на решту Европи. Через те стара наука могла удержати взагалі бодай ту нешкідливу діяльність, яку вона раз рішивши не покидати її, її, могла розвинути; з окрема одначе вона дала для своїх оборонців нагоду та завізвала їх до основнійшого та більше доцільного, як дотепер думання. Що поправлена в Німеччині наука перешла і наука перейшла і на новолатинські краї і викликала там той самий успіх вищого захоплення, про се ми тут, як про переходове явище будемо мовчати: хоч все таки дивно вражає, що нова наука в жаднім властиво новолатинськім краю не стала державно признаною; бо здається, пануючим треба було мати німецьку основність, а народови німецьку добродушність, аби бачити згідливість тої науки з начальною властю і такою її й зробити.

З иншого одначе огляду, а саме не з огляду на нарід, а на освічені верстви, мала Німеччина завдяки своїй поправі церкви, загальний та тревалий вплив на заграницю; і завдяки тому впливови зробила заграницю знов взором для себе та своїм провідником в новій творчости. Вільна та самодіяльна думка або фільософія, будилася часто та розвивася вже в попередніх століттях під пануванням старої науки але на те аби сама з себе мала виявити правду, але аби лише показати, що і чому наука церкви правдива. Те саме заняття відносно своєї науки приділили фільософії з початку і німецькі протестанти і зробили її слугою евангелія так само як у схолястиків вона була слугою церкви. За границею, що або не мала евангелія, або не вглублювалася в нього з невакаламученою німецькою набожністю та глибшого ума запалена віднесеним блискучим тріюмфом вільна думка піднеслася лекше та вище, не знаючи тут віри в надзмисловий світ; але вона осталася лекше та вищ, не знаючи тут віри в природний розум, що виріс без освіти та обичаїв; і будучи далеко від того аби відкрити в розумі джерело самої в собі спочиваючої правди, висловом того грубого розуму стали для неї тим самим, чим була для схолястиків церква, чим для перших протестантських теольоґів було евангеліє; чи вони правдиві, про се не було ніякого сумніву, питанням було лише яким способом можна би оборонити ту правду, супроти спроб заперечення її.

(Продовження буде.)

східно-галицьке правительство тайні матеріяли воєнного і політичного характеру з Парижу, Білгороду до Мінхену, де воно має свою тайну організацію, на яку дістає гроші від ген. Людендорфа. Головно розвиває ця організація за гроші нім. ген. штабу живу діяльність в Східній Галичині, щоби при помочи галицьких мас викликати повстання проти Польщі, а коли повстане повне замішання, викликати в слід за ним вороже державам антанти повстання на Гор. Шлеську, у Вильні в рурській области".

Вершком цих провокаційних алярмів є вістка про пакт большевиків з монархістами.

„В. М." зазначує, що до цеї продажної кліки, яка тепер стоїть на услугах Польщі, близько стоїть б. російський генерал (Греков).

Що не знищила війна — те може кожної хвилі знищити огонь, тому обезпечайте своє майно на теперішню вартість в ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР" у Львові вул. Руська ч. 20. 1. 1—?

безпосередно парохіяльним урядам але Епископським консисторіям для заінтимовання їх парохіяльним урядам через Вістники епархіяльні і лиш тою дорогою проголошені розпорядки набирають обовязуючої законної сили.

V. Староство не має права до парох. урядів писати: „wzywa się", „poleca się" і т. п.

Міністерство внутрішних справ з дня 27. серпня 1857 ч. 12.522 поручило староствам, щоби у переписці з парохіяльними урядами перестерігали форми вічливости, а іменно зарядило придержуватися форми посередньої між „Erlass" а „Note" т. є. т. зв. „Insinuat", а проте уживати наголовка — адреси на долині — в контексті титулу Всечесний, а коли ходить о уділення відповіди уживати форми „wolle" (хоче), wird ersucht (зволить).

VI. Староство не сміє жадати метрикальних виказів в часі свят і великодної сповіди.

Губерніяльне письмо з дня 7. лютого 1857 ч. 4.812 зганило звичай деяких староств, що жадали виказів від парохіяльних урядів в порі для парохіяльного духовенства невідповідній т. є. підчас свят і великодної сповіди і на будуче староствам се заборонило.

VII. Староства обовязані парохіяльним урядам присилати потрібні до виказів формулярі і бланкети

на основі розпорядку Міністерства В. і О. de dto 26. XI. 1857 ч. 29.598. З покликом на цей розпорядок повинні парохіяльні уряди все жадати потрібних формулярів і не видавати виказів, доки їх староство не надішле.

Усі письма, що чи формою чи змістом противляться повищим правним нормам і розпорядкам, належить відсилати „неналагодженими" з покликом на відповідний розпорядок і просьбою до нього приноровитися. Евентуальні зажалення і відклики належить до 14 днів через Епископську Консисторію до Намісництва (тепер Воєвідства) яко II-ої інстанції — або до Міністерства справ внутрішних яко інстанції III-ої.

о. І. Чорнодоля.

Большевики усадовлюються.

Віден, 13. квітня 1922.

4. с. м. австрійський уряд офіціяльно повідомив посла У. Н. Р. Сидоренка, що з огляду на договір заключений з Радянською Україною не може більше вважати його представником України, тільки приватною особою.

В Берліні большевики напосілися на будинок посольства У.Н.Р. при Kronprinzenufer і мабуть його дістануть, як вже дістали російське посольство.

Василько — на „всякий випадок" — затягнув на гіпотеку сього будинку 15 міліонів марок нім.

Знаменне явище: представник радянської України у Відни — Коцюбинський стоїть під доглядом закордонного „Чека" як не вповні благонадежний. Офіціяльне радянське українське посольство являється філією російського посольства.

Фраґменти лихоліття.

Заборона віча у Львові.

Дирекція Поліції у Львові
ч. 1747/Пр.
22

Львів, дня 15. квітня 1922.

До
Панів д-ра Володимира Бачинського і Михайла Струтинського — на руки першого
у Львові
вул. Костюшка ч. 1а
(Тов. „Лук").

На підставі § 6. буква ц. зак. з 5/V. 1869 Д. з. д. ч. 66 Дирекція Поліції заказує відбуття прилюдних зборів в дни 19. квітня 1922 о год. 12. в полудне в салі Інститута музичного ім. Лисенка з дневним порядком:

1) Отворення зборів;
2) положення політичних вязнів при вул. Баторого;
3) дискусія;

позаяк без сумнівів можна приняти за певне, що дискусія на цих зборах ведена би була в спосіб загрожуючий порядок і лад публичний.

Проти цеї резолюції прислугує право рекурсу до львівського Воєвідства, який належить внести через Дирекцію Поліції в протягу 14 днів числячи від дня доручення цеї резолюції.

О тім Панів повідомляється відносно до подання з дня 15. квітня 1922.

Директор Поліції
В. з. Крайнер в. р.

Взаємовідносини між староствами і парохіяльними урядами.

В останніх двох роках почали староства трактувати гр. кат. парохіяльні уряди так, як уряди собі підчинені, — на рівні з жидівськими „Метрікенамтами" — уживаючи навіть часто і назви „gr. kat. urząd metrykalny" і послугуючися у переписці формою, що ухибляє достоїнству і повазі парохіяльних урядів, яку заперечують для них обовязуючі у Сх. Галичині закони і розпорядки бувшої австрійської держави.

Духовенство повинно рішучо і солідарно виступити в обороні належних, а тепер так часто нехтованих прав парох. урядів і жадати від дотичних чинників, щоби їх точно придержувалися.

З огляду на се, що в нормальних передвоєнних відносинах рідко коли і рідко кому приходилось доходити прав парох. урядам належних і в наслідок того вони багатьом вилетіли з памяти, уважаю за відповідне подати до відома ті права і розпорядки, які нормують відносини між староствами і парохіяльними урядами та забезпечують належну парохіяльним урядам пошану і повагу.

I. „Гр. кат. Урядів метрикальних нема!"

По думці цісарських патентів: а) de dto 20. II. 1784, б) 16 X. 1787 в) 27. IV. 1812 і г) 12. VII. 1867 та розпорядків ц. к. Міністерства В. і О. з дня 16. XII. 1859 ч. 8.479/5131 і Мін. Справ внутр. з дн. 12/IX 1868 ч. 3649. по відданню парохіяльним урядам ведення метрик, „яко актів цивільної адміністрації, то одначе через те парохіяльні уряди не стали „урядами метрикальними". Таку назву — одержали лише жидівські „Matrikenamt и", а парохіяльні уряди лишилися такими на дальше, задержуючи свою назву — так що згідно з основними законами „gr. kat. urzędu metrykalnego" ніколи не було і нема, а є тільки гр. кат. парохіяльний уряд. Тим самим писем, адресованих до „urzędu metrykalnego", жаден парох не має обовязку принимати.

II. Парохіяльний уряд не є підчинений староству.

Міністерство внутрішних справ дня 26. лютого 1956 ч. 3862/342 заявило, що відношення між староствами і парохіяльними урядами не є ані „subordiniert" ані „koordiniert", а проте повинні у взаємовідносинах перестерігати форми вічливости, яка практикується між урядами від себе незалежними.

III. Староство не має права робити закидів парохіяльним урядам.

Оречення адміністраційного трибуналу з дня 8 січня 1887 ч. 20 Буд. 3334. „Вплив політичної власти на ведення метрикальних книг полягає головно на допильнованню, щоби всі у них предвиджені законом вписи, були доконані у формі, приписаній законом. Достережені похибки мають подати через політичну краєву власть (Намісництво) до відома Епископській консисторії в ціли їх припинення".

IV. Староство не має права безпосередно давати парохіяльним урядам своїх розпорядків.

Міністерство В. і О. з дня 16. грудня 1854 ч. 18.479 поручило, щоби всі розпорядки розсилано не

Телеґрами.

Конференція в Ґенуї.

Ґенуа. (Стефані). Протестуюча нота, уложена репрезентантами держав антанти, зістала сьогодня передполуднем доручена канцлерови Віртови. Комісії очікують з напруженням висліду переговорів, проваджених між поодинокими делегатами, та між делегатами невтральних держав, котрі то переговори мають на ціли допровадження до усунення напружень. повсталих з приводу російсько-німецького договору.

Берлін. Вольф. З Ґенуї доносять, що д-р Вірт і д-р Ратенау увійшли сьогодні в безпосередний контакт з визначними політиками антанти.

Ґенуа. Коментуючи заключення російсько-німецького договору, італійська преса висловлює побоювання о судьбу конференції. Провідник фашистів Мусоліні поміщує в „Пополо Італіяно" остру критику, пишучи між иншим, що німецько-російська умова виключає можливість льояльного урегулювання квестії між Росією а Німеччиною. Цею умовою зістала заангажована судьба всіх народів, не виключаючи Італії. Ця умова є трактатом виключно політичним. Тепер виявилося, що недовіря Франції було узасаднене. За великий оптимізм Льойда Джорджа стрінувся з браком довіря. Тепер, пише Мусоліні, дальший тяг конференції є без цілі.

Нота до німецького канцлера.

Ґенуа. (ПАЗ.) Нота під адресою канцлера держави і през. німецької делегації д-ра Вірта, підписана Л. Джорджем, Барту, Фактою, Ішієм, Теонісє, Скірмунта, Бенеша, Нінчіча і Діяманді звучить: Пане Президент! Зі здивуванням довідалися підписані держави, що Німеччина в першім періоді праць конференції без повідомлення инших держав, заступлених на конференції заключила взаїмний договір з сов. правительством. Питання, обняті цим договором, є саме тепер предметом переговорів між представниками Росії і делегатами всіх инших держав, запрошених на генуенську конференцію разом з Німеччиною.

Ще тиждень тому заявив німецький канцлер, що німецька делегація готова співділати з иншими державами у розвязці цих питань в дусі солідарности. Зогляду на цю заяву прислугує підписаним державам право висказати німецькій делегації зовсім отверто свою думку щодо цього питання. Заключення такого договору підчас конференції є передівсім нарушенням постанов в Кан, котрі додержувати зобовязалася Німеччина, коли прибула на генуенську конференцію і пропонуючи їй участь у всіх комісіях, дали доказ, що хочуть перечеркнути минувшину в звязи зі світовою війною і дати Німеччині нагоду льояльної співпраці над виконанням великого европейського діла з державами заступленими в Ґенуї. На це запрошення відповіла Німеччина вчинком, який нівечить зовсім настрій повного довіря і унеможливлює тим самим міжнародню співпрацю. Підчас нарад конференції і в часі праць комісій і підкомісій, котрі мали принести мир Европи з сов. Росією на основі постанов в Кан, заключили представники Німеччини, що беруть зрештою участь у працях згаданих комісій, за їхже плечима та без відома своїх товаришів тайний договір з Росією і то договір, що відноситься точно до цих саме питань щодо котрих Німеччина була зобовязана співпрацювати льояльно з представниками других народів. Договір цей не піддали до розглянення конференції. Розуміємо його яко договір оконечний, що є в самій річи нарушенням принціпів, на яких малося вести праці конференції в Ґенуї. В цих услівях є підписані думки, що не було би справедливо, колиб Німеччина, котра заключила з сов. Росією окремий договір, могла брати дальше участь в нарадах над договорами, щодо котрих держави заступлені підписаними мають радити з Росією. Підписані дійшли до переконання, що німецькі делегати своїм поступованням самі зреклися цього, щоби на будуче брати участь в нарадах над доведенням до цілі договорів між державами заступленими на конференції і сов. Росією. Підписи.

Огляд французької преси.

(1—7 квітня 1922).

Париж, 8. квітня 1922.

Головною темою дня є, очевидно, генуенська конференція. Становище націоналістичної преси в тій справі є ідентичне з тактикою правительства; його можна би назвати пасивною резистенцією. В засаді неприхильний пляновій конференції французький уряд, старався всіми способами ослабити її значіння. Дотеперішня французька тактика в тім напрямі виказує три етапи: 1) виключення з програми нарад питань, вирішених договорами, про-

ЗНАНА ФІРМА ШМОС і БІКЕЛЕС Львів, вул. Краківська ч. 17. відкрила філію при вул. Краківській 2., та поручає багато заосмотрені маґазини мужеських і жіночих одягів по значно знижених цінах. — — — — — — — — — — — — — —
1115 Раґляни і ґумові плащі в найбільшім виборі. 1-5

блеми відшкодовань німецьких і пляну розоруження, та відложення на пізнійше справи юридичного визнання совітів — т. зн. обмеження конференції до економічної відбудови Европи; 2) після осягнення англійської згоди на отсі домагання, на зїзді в Бульонь, — заява Поанкаре в палаті послів, що „першою умовою відбудови Европи є відбудова Франції“; 3) обмеження повновластей французьких представників, так що вони в дійсности не мають права заявитися в якім небудь предметі, не засягнувши вперед дозволу центрального правительства, — яке знову склало приреченн(я) парляментови, що без його попередньої згоди нічого не буде порішено. Зведені тим чином до ролі глядачів, французькі делеґати мають виразну інструкцію опустити конференцію на випадок, коли би вона мала піднимати питання, виключені бульонським порозумінням з її компетенції.

Резолюцію, ухвалену в Ризі представниками Польщі, балтійських держав і Росії, про необхідність юридичного визнання совітів, подав в цілости лише „Тан“ з 3. IV. Щоби затерти лихе враження, яке могла би вона викликати, польська пропаганда поспішила оголосити пояснення, ослаблюючі значіння сього рішення. Скірмунт, на виїзднім, заявив репортерови „Пті Парізіен“ (3. IV.), що рижська ухвала нічим не вяже польського правительства, і має характер принагідного бажання. Подібного змісту нотатку подає „Тан“ з 5. IV., яка очеркує рижський протокол, як не обовязуюче висказання погляду — і добавляє, що становище Польщі в тій справі з природи річи скомпліковане тим, що вона сама перед роком визнала совітський уряд. „Л'аксіон Франсе“ з 6. IV. висказується в тої нагоди, що Польща стоїть по неволі перед ділємою порозуміння або з Росією, або з Німеччиною. Вибираючи сю першу, Поляки ідуть по лінії інтересів Франції. На гадку автора, поворот Росії в сімю народів, який має доконатися в Ґенуї, є передчасний, — одначе Франція повинна числитися з ним, як з фактом.

Бесіда Льойда Джорджа в Палаті Громад — помимо прихильних зворотів в користь Франції, не стрінулася з прихильною оцінкою у французькій пресі, яка приняла заміти Льойда Джорджа проти зброєнь на суші, як алюзію до Франції. Підозріваючи, що англійський премієр схоче порушити в Ґенуї питання розоружень, „Тан“ і „Еко де Парі“ протестують проти сеї евентуальности, покликуючись на бульонське порозуміння.

„Лє Пті Парізіен“ з 3. IV. містить інтервю з Раковським, яке він дав підчас свойого побуту в Берліні. Він заявив між иншим: „Україна потребує чужинецької підмоги для свойого промислового і рільничого розвитку. Ми не їдемо до Ґенуї, щоби підіймати там політичні і територіяльні проблєми, хоча деякі з тих питань, як нпр. устрій Східної Галичини, розмежовання Бесарабії, або справа проливів, інтересують нас безпосередно; будемо там говорити про економічну відбудову і про наше визнання“.

„Л' Еклєр“ з 1. IV. і „Л' Інформасіон“ з 3. IV. подають з польського джерела нотатку про відчит Миколи Ганкевича у Варшаві, в якім він представляв радянську Україну як фікцію самостійної держави, і доказував історичну конечність повної незалежности України від Росії.

„Лє Журналь“ з 1. IV. звіщає з Риму про близьке порозуміння Ватикану з совітами в справі виїзду католицьких місіонарів до Росії.

З нагоди смерти бувшого цісаря Карла, майже уся преса помістила ряд статей, в яких ставиться прихильно до помершого і його родини; праві орґани дорікають Малій і Великій Антанті суворість поведення супроти Габсбурґів і зазначують, що Гогенцолєрнам, виновникам війни, Антанта оказала більше лагідности і вирозуміння, як невинному Карлови.

Конференція в Ґенуї.

Умови совітській делєґації і підписання совітсько німецького договору.

В англійських політичних колах говорять, що чотири великодержави поставили совітській делєґації такі умови: 1) Признання совітами военного довгу з узгляднениям поважної знижки від загальної суми, а це наслідком теперішного положення в Росії. 2) Признання приватних довгів з одночасною пільгою в формі відповідної мораторії. 3) Реституція з боку совітів націоналізованих дібр, що належать до чужих підданих.

Підчас дискусії Літвінов і Красін твердили, що положення в Росії вимагає негайної допомоги европейського капіталу та що Росія не в силі приняти такі умови.

Делєґати 4-ох великодержав відповіли, що не вимагають від Росії негайної сплати довгів, а домагаються засадничого правного й морального визнання давних зобовязань.

В цій справі Чічерін відкликувався о рішення до Москви, що перетягнуло переговори. В межичасі, як відомо, наступило підписання російсько-німецького договору в Рапальо.

Наради над російсько-німецьким договором.

Після цього представники держав, що підписали версальський мировий договір, відбули конференцію, на якій перші промовляли представники Італії — Факта і Шанцер, котрі зясували хід останніх подій.

З черги Барту звернувся в короткій промові до Льойда Джорджа з запитом, чи він згідно з своїм останнім рішенням випрацював проєкт резолюції що до німецької делєґації.

У відповідь на те виголосив Льойд Джордж промову, в якій оцінив остро заховання Німеччини, називаючи його нельояльним, і запропонував виключення Німеччини з політичної комісії.

Після довгих нарад над ріжними поправками зредаґовано дефінітивний текст ноти. В дискусії забирали голос: Шанцер, Л. Джордж, Скірмунт, Бенеш, Нінчіч, Барту, Теуніс і Діяманді.

На останнім засіданню розважав Льойд Джордж можливість змушення Німеччини завернути із занятого становища. Шанцер мав налягати на конечність продовжування праць конференції, виходячи із заложення, що виїзд представника одної з держав, що підписала німецько-совітський договір, потягнув би в наступстві також виїзд представників другої держави. Льойд Джордж мав на те заявити, що під сю пору найгірша булаб політика слабости.

Праці комісій.

Комісії економічна і фінансова підіймають на ново свої праці.

Комісія політична очікує відповіди Росії.

Комісія для відшкодовання створила комітет знатоків, що має розслідити умови, серед яких Німеччина могла би старатися о здобдання заграничної позички.

Доручення ноти Ратенауови.

„Льокальанцг.“ доносить з Ґенуї, що ноту союзних держав доручено Ратенауови по обіді у президента Факти. Денник подає погляд німецьких кол, які твердять, що рішення що до виключення Німеччини з комісії, яка має розглядати російське питання, може бути прийняте тільки на пленум конференції.

П. А. Т. подає з Ґенуї: Супроти рішення союзних держав, виключаючого Німеччину від участи у всіх дальших загальних переговорах з Росією, розважують тут питання, чи представники Німеччини серед таких умов останутьcя в Ґенуї.

В міродатних колах конференції переважає погляд, що німецькі делєґати піддадуться тому рішенню і не опустять Ґенуї.

Становища невтральних.

Представники Швеції і Швайцарії в політичній підкомісії — Брантінґ і Мотта рішили звернутися до президента політичної підкомісії Шанцера в справі негайного скликання засідання підкомісії в цїли нормального продовжування праць конференції. Цей крок зроблений на основі порозуміння делєґатів невтральних держав: Еспанії, Норвеґії, Голяндії Данії, і мотивований цими державами змаганням до цього, щоби при їх участи розсліджено положення, створене заключенням німецько-російського договору, що обговорювали досі тільки представники союзних держав.

Свято садження дерев.

Кураторія Львівського Шкільного Овруга рішила уладити сього року свято садження дерев і виготовила відповідну святочну програму. В суті річи такі свята відбуваються скрізь в культурному світі (Arbour Day), а навіть і у нас в Галичині вже були свята того роду після того, як Галичина дісталася до Австрії. Проти самого змагання дуже навіть культурного, а саме, щоби викликати у загалу розуміння, плекати овочеву, або лісну деревину, не можемо нїщо мати. Навпаки, у краю наскрізь рільничім, в котрому ґрунт і підсоння можуть надаватися до сього, аби розводити дерева, мусіли би ми піддержувати усі зусиля в напрямі пошановання деревини, розводження садів тощо.

З другого одначе боку мусимо ствердити, що наш край у тому стані знищення війною і теперішньою господаркою зовсім не приготований до такого свята. Овочевих дерев, які находяться під сю пору в Галичині, не вистане на кілька сіл одного повіту, а не то на цілий край. Крім сього треба і про це згадати, що багато шкілок овочевих дерев у нас заражені раком і тут потреба дуже розумної господарки, аби увільнити край від сеї пошести. Далі й сама пора вже спізнена. Дерева овочеві до висадки повинні вже бути на місцях. Закопані у землі мають вони після транспорту прийти до себе, щоби з них була користь. Сього всього не зроблено. Отже можна вже сьогодня сказати, що ціле свято неудачно і без застанови придумане, не підготоване і не дасть того, чого можна від такого свята сподіватися.

Отже питання, кому потрібне свято. Потрібне на те, аби тільки показати, що ніби щось робиться. Зробити із свята торжество істнуючої адміністраційної влади, притягнути до нього все, що українське і показати перед світом згоду в святочних виступах при культурній роботі, коли рівночасно руйнується культурну українську роботу на всіх полях.

Наші культурні Т-ва ведуть підготовчі роботи для такого свята на слідуючий рік. І тоді власним засобом і власними силами підноситимемо культуру дерев у нашому краю. Коли одначе в якій місцевости свято підготоване, так безумовно українська громада мусить надати вповні український характер цілому святови, инакше не вільно нам брати участи. Засаджені дерева повинні носити назви визначних українських діячів, як дуб Шевченка, дерево Франка, Хмельницького, Шашкевича тощо. І на це звертаємо увагу нашого громадянства!

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередню свою адресу.

Преса.

Отвертий лист Б. Савінкова до Льойд Джорджа.

На днях появився в европейській пресі отвертий лист Бориса Савінкова до англійського премієра. Автор листа пригадує Льойдови Джорджови зміст своїх богатьох розмов, які він вів з ним в Льондоні. Мім иншим й свою відповідь на питання Льойда Джорджа: „На яких передвступних умовах могли б европейські уряди підняти переговори з большевиками?

Відповідь Савінкова звучала більш-менш так:

„Росія не зазнає мира, то є не буде можна опрацювати способів, спрямованих до економічної відбудови, поки не будуть заґарантовані елєментарні права людини: особиста свобода, неторкаємість власности і конституційні свободи. Щоби це сталося треба конечно: 1) скасувати „чрезвичайку“ під всякими явними і укритими формами; 2) признати цілковите право приватної власности; 3) зарядити свобідні вибори до совітів.

Савінков пригадує далі, що Льойд Джордж і його товариші з кабінету міністрів, згодилися, що є це умови мінімальні і тому висловлює здивування, що резолюції запропоновані в тій мірі англійським премієром на конференції в Кан, мали більш невиразний характер.

„Від конференції в Кан, доконалася в вас еволюція — пише Савінков — в напрямі ще більшої толєранції супроти більшевиків. Тому позвольте себе запитати, що змінилося від того часу в Росії? Всім відомо, що нічого иншого як те, що ситуація Росії погіршилася протягом тих трьох місяців, та що упадок більшевиків о три місяці наблизився“.

Тут звертає Савінков увагу на те, що інформації Льойда Джорджа про Росію є виімково точні і безсторонні. „Чому всі ті голоси не були вислухані? Чому приглушили

їх голоси людей, які ніколи в Росії не були і цілковито її не знають?"

„Не є це тайною для нікого, що їх інтереси сходяться з інтересами большевиків".

Відтак запитує Савінков Льойда Джорджа, чому він — „оборонець принципу інтервенції" у внутрішні відносини Росії, старається тепер накинути російському народови чужу волю, витворюючи небувалий в історії прецеденс, а саме „уряд непризнаний у власному краю, визнаний чужинцями?

Далі виказує Савінков, що те, що є предметом нарад в Генуї, а саме економічна відбудова Росії є фікцією, є річю неможливою до здійснення в теперішних умовах.

Арґумент Льойда Джорджа в користь признання совітів а саме трівога, щоби Німеччина не доконала економічної інвазії на Росію, вважає Савінков безпідставним. „Німеччина — говорить він — є так економічно вичерпана, що підбій Росії, без фінансової підмоги Англії, Франції і Америки є неможливий.

В листі Савінкова є уступ, в якому він звертає увагу на діяльність повстанчих відділів, які нищать большевицькі магазини, залізниці і т. п. Савінков перестерігає з того приводу Льойда Джорджа, що ці відділи не пожаліють інсталяцій чужинців, які ідуть рука в руку з узурпаторами і ворогами російського народу.

Свій лист закінчує Савінков так: „Визнання вами большевиків нічого в Росії не змінить. Боротьба російського народу проти них, тріватиме далі".

Клопоти „Слов-а Польск-ого".

„Слово Польске" непомірно журиться „осиротілою" українською митрополією. Митрополит Шептицький, який по думці дописувача того органу „не може" уже обняти свого уряду, бо не визнає польської держави, повинен бути заміненний новим, який би... цю державність визнав. Найкраще надавався би до нього „скромний" дописувач „Слов-а Польск-ого"...

Совітська Росія.

Росія не признає границь визначених рижським договором.

Польські ґазети довідуються з Москви, що на засіданню мішаної польсько совітської реевакуаційної комісії, большевики відмовилися вернути Польщі майно одної із гродненських фабрик, пояснюючи це тим, що совітська Росія не признає приналежности Гродна до Польщі. (Рпр.)

Брусілов про червону армію.

„Істернпресс" доносить з Константинополя: З нагоди чотироліття основання червоної армії сказав Брусілов між иншим: Я особисто уважаю, що Росія, без огляду на свій політичний устрій, не може істнувати без сильної армії, і тому розвиток і скріплення червоної армії уважаю бажаною появою для цілости Росії. Я уважаю, що большевики свідомо або несвідомо, зробили велике діло, себто не дали розпастися нашій многострадальній Росії на дрібні частини, і за виїмком деяких окраїн, зєднали розпавшіся вже частини. Уважаю це великим державним подвигом.

Радек про Польщу.

Радек заявив в „Московській Правді", що Польща мріє про відбудову границь з 1772 р. і тому виявляє супроти Росії аґресивні наміри. Для здійснення цих намірів Польща вступила вже в союз з цілим рядом держав, — з малою Антантою і Финляндією. Цей факт, що Польща і Финляндія перед самою генуенською конференцією заключають союз вказує, що пляни відбудови Росії Европою, це домик з карт. Російські робітники і червоноармійці повинні стояти на сторожі. (Рпр.).

Підготовка большевиків.

З Москви доносять: Перед закінченням зїзду Р. К. П. під головуванням Троцького, відбулось засідання військових делеґатів зїзду. Склянскій склав звіт, в якому говорить, що організація червоної армії поступила гарно вперід і під зглядом організації стоїть вище, чим другі сусідні держави. Після промови Троцького порішено на засіданню відновити в червоній армії трибунали. (Рпр.).

Москва голодній Арменії.

„Істернпресс" доносить з Москви: В справі допомоги голодуючій Арменії, висказало совітське правительство згоду допомочи Арменії кредитом у висоті 5 міліонів рублів золотом.

Чужі держави голодуючим.

По звідомленням центрального комітету помочі голодуючим в Москві до 15. марта с. р. пожертвували на голодуючих в Росії: Франція — 6.000.000 фр. або 960.000 руб. золотом, Італія — 6,000.000 лірів або 540.000 руб. зол., Чехословакія — 30,000.000 ч. кор., Бельгія — 750.000 фр., Норвегія — 1,500.000 кор., Швеція — 1.500.000 кор., Данія — 1,000.000 кор., Естонія — 10,000.000 кор., Урагвай — 5.000 пезетів, Американський конгрес — 20,000.000 долярів, Република Далекого Сходу — 10,000 руб. зол., Ара — 15,000.000 дол., Бухара 1.000 руб. зол., Люксембург — 100.000 фр., Австралія — 60.000 ф. штерл. Все разом переведене на золото дає — 73,289.400 руб. золотом.

Окрім цего жертвовано 300.000 пудів збіжа східними державами (Анґора, Персія, Афганістан), 36 міл. пудів Америкою і 278.834 пудів риби зі сторони норвежського уряду.

Дописи з краю.

Золочів.

Наше це і те.

Згинув тут недавно траґічною смертю син місцевого старости, член „pierwszego harcerskiego męskiego klubu". Клюб цей робив двічи в тиждень військові вправи під доглядом поручника. При навчанню стріляння скорострілом впакував поручник синови старости три кулі, від яких той і помер. Похорон відбувся з великою парадою при участи компанії війська з орхестрою на чолі. Та нас мало це обходилоб, як би не те, що також професор Редкевич на чолі польської молодежи взяв участь в похороні „кресового рицержа", який колись мав вести сотню проти наших непередавнених прав. А прецім цей пан був колись директором приватної української ґімназії в Долині і виховував молодіж в українськім дусі.

На селах золочівського повіту слідний підєм духа і віра в свої сили. Відкриваються читальні і кооперативи. Відчувається лише брак популярної ґазети. „Громадський Вістник" конфіскує жандармерія по почтах, а в самім Золочеві по ресторанах а навіть приватних мешканнях.

Мухнів пов. Рава руська.

Віднова просвітного життя.

По тяжкій воєнній заверусі відновлено у нас читальню, що через війну припинила була свою діяльність. Дня 7. ц. м. відбулися загальні збори при участи около 100 людей. На збори прибув делеґат угнівської філії „Просвіти" п. Ст. Божик, котрий представив присутним значіння просвіти і виголосив реферат на тему „Як повинно виглядати наше село під сучасну хвилю?". Опісля забрала голос п. Яремова, котра з радістю привитала віднову просвітного життя і вказала присутним на потребу освіти в борбі за кращу долю. Вибрано новий виділ і зорганізовано аматорський кружок з режісером Р. Перстятком. Постановлено відсвяткувати роковини смерти Т. Шевченка виставою „Назар Стодоля".

Борщівщина.

1. Шевченківські обходи. В неділю дня 2. IV. ц. р. відбувся заходами всіх місцевих культурно-економічних товариств святочний обхід в честь Шевченка. На програму вечірного свята складалися: Вступне слово адв. д-ра А. Лунева, „Заповіт" Стеценка відспіваний гарно місцевим хором та цілком поправна вистава „Невольника". Вечір стягнув доволі публики і приніс деякий прибуток на фонд „Учітеся, брати мої". Як би не слота того дня, прибуток був би значно кращий. В „Невольнику" відіграла знаменито свою ролю відома нашій суспільности колишня артистка п. Петровичева-Смалева, але також пп. Пашковський, Шалецький і Васильців достроїлися до артистичної висоти гри, виявляючи значний театральний хист. Коло влаштування свята положили заслуги головно пп. Смалі.

В найбливчому часі відбудуться Шевченківські свята в Скалі, Пишатинцях, Шишківцях, Циганах і Ланівцях. Є надія, що згідно з ухвалою загальних зборів філії „Просвіти" з 20. III. ц. р. відсвяткують память Шевченка всі читальні в повіті. Як би тільки інтеліґенція не спала!

2. Закінчення кооперативного курсу. Дня 4. IV. ц. р. закінчено святочно 3-тижневий кооперативний курс в Борщеві, влаштований заходами філії „Сільського Господаря". По Службі Божій в місцевій церкві відбулися засідання надзірних рад місцевої каси повітової і філії „Сільського Господаря", а відтак іспит курсантів і роздача свідоцтв. Курс скінчило 20 учасників з ріжних громад повіту. Вони мають розбудити і поставити на новий шлях кооперативне життя в повіті. В курсантів видно було гарні успіхи з науки. Іспитови прислухувалися селяне зі сусідних громад і дякували прелеґентам за понесені труди.

Філія „Сільського Господаря" має намір в осени ц. р. влаштувати ще раз довший курс.

3. Конфіската „Громадського Вістника". Від деякого часу місцева поліція конфіскує на почті і в місцевім бюрі дневників „Громадський Вістник". В той спосіб цілий повіт позбавлений звязку зі світом та не знає нічого про останні прояви нашого життя. — *Громадянин.*

Ріжні вісті.

Обєднання народів Сходу.

По донесенням вірменської ґазети „Чахадамард" в найблищій будучині має бути переведена в життя ідея обєднання усіх народів Сходу. Анґорські посли східних країв заявили на те принціпіяльно свою згоду. Для опрацьовання основ нового Союза скликується в маю конґрес в Москві. (Істернпр.)

Переворот у Владивостоці.

Совітське радіо з Чити доносить, що у Владивостоці зроблено переворот. Влада перейшла в руки б. головнокомандуючого ген. Болдирева і Круглакова. (Рпр.)

Японія на Дал. Сході.

Чітинська команда в офіціяльнім повідомленню з 10. квітня подає, що ранком 8. квітня відновлено похід у північнім напрямі, вздовж залізнодорожної лінії. Червоні війська задержали Японців б. Духовського. Вечером червоні опустили стацію Тумаховку. (Рпр.)

Арештовання Моганія.

В Сімля арештовано Моганія, провідника руху, що має на меті віддірвання Індії від британської імперії. Арештовано його підчас мусулманського конґресу.

В справі „Львів. Бояна".

У відповіди на замітки бувшого голови „Львівського Бояна" проф. К. Студинського, поміщені в статті п. з. „Занепад Львівського Бояна" виділ Тов. „Львівський Боян" приневолений подати до відома загалу ось які спростовання й поправки:

1. Виділ вповні згоджується з шан. автором статті в тому, що під сю пору „Львівський Боян" переживає крізу, але ніяк не може згодитися в тім, буцім би ця кріза наступила щойно після формального заключення кооперації між Товариствами „Боян" і „Бандурист" та після звязаного з тим уступлення автора заміток як голови „Бояна". Навпаки, стверджуємо, що ця кріза датується вже з давних передвоєнних часів; з бігом літ переходить в стан хронічний, а щойно в нових умовах нашого життя від 1919 р. виступає гострійше. Найяркійшим доказом цього є факт, що невдачі у виступах хору „Бояна" проявилися не щойно на останньому концерті, а спорадично вже давнійше під иншими, навіть найкращими діріґентами напр. на Драгоманівських вечерницях в грудні 1920 р., та що і ті виступи ніяк не заслугували на назву „духових пирів".

2. Ця кріза лежить не тільки в невдачі одного або другого виступу хору, а ще більше в тому, що Тов. „Львівський Боян" не може відповісти всім в останніх роках все зростаючим вимогам нашої громади, ставленим до одинокого під сей час співочого товариства у Львові, а при тім сповняти свій головний обовязок, т. є вести самостійну програмову діяльність, як також у тім, що Тов. „Боян" ізза повної недостачі фондів, а при непомірно все більших кошта освітлення й отоплення салі проб та видатках літографовання нот, особливож в ... [illegible]

достачі нового нотного матеріялу до співу не має свободи рухів і можности доцільного вибору, тому не в силі розвинути інтензивнійшої акції для збільшення і розширення репертуару. Одначе і на сім полі недомагання виявлялися уже з д а в н а, а навіть доволі остро в 1919—20 р, між тим, коли якраз у передпослідньому, а навіть і сьому сезоні число концертів і число нових неспіваних досі творів в репертуарі збільшилося.

3. Хронічною недугою „Бояна“ від самого почину було се, що головний контінґент співаків (мужеського хору) становила все студентська молодіж. Ця недуга не дала себе так довго відчути, як довго з „Бояна“ не виділилося окреме студентське співоче Тов. акад. хор „Бандурист“. Хоча з самого початку оба товариства йшли побіч себе дружно, та виручалися взаїмно в роботі, то проте, де далі, окремі інтереси обох товариств стали колідувати що до часу, місця і обєму праці, особливож в квестії істнування в „Бояні“ мужеського хору, який „Бандурист“ вважав своїм монополем і який від заснования „Бандуриста“ в „Бояні“ de facto перервав самостійну діяльність. Таким чином також т. з. „кооперація“ Тов. „Боян“ і „Бандурист“ була de facto появою давною, передвоєнною, хоча й формально не заключеною, а в деталях неозначеною доцільно. З огляду на те, що мале число членів мужеського хору та часті колізії в веденню проб грозили обезсиленням обох Тов., що з окрема в „Бояні“ могло скінчитися цілковитим застановленням діяльности саме в часі, коли концерти „Бояна“ являлися майже одиноким проявом громадського гуртовання, виринув проєкт точного унормовання взаїмних відносин і згідного співділання „Бояна“ і „Бандуриста“. Одначе в практиці не переведено консеквентно цеї злуки; заведено лиш зміну в фірмованню спільних концертів, яких підготовка переводиться на спільних засіданнях, а кошт і дохід ділиться по половині на оба Тов. В суті річи не змінилося майже нічого. Правда, що взаїмна залежність і звязь обох Товариств мала і має тепер деякий некорисний вплив на самостійний їх розвій, іменнож „Бояна“, який має статутом зачеркнені далеко ширші аґенди, як студентське співоче Тов. „Бандурист“, та иншого виходу не було і не буде так довго, поки „Боян“ не зважиться і не спроможеться виключно із старших членів створити постійний мужеський хор, відповідаючий всім його концертовим вимогам, а се покищо було немислиме ізза мінімальної фреквенції старших співаків мимо багатьох з давна голошених зазивів.

Шановний автор згаданої статі порушує іще одну дразливу справу, а се справу ремунеровання співаків і артистів за проби і концертові виступи. Ця поява також виринула ще в часі, як сам автор був головою Товариства, вона має своє джерело виключно у важких повоєнних умовах життя, у професійнім трактованню співу багатьома співаками з життєвої конечности, що в результаті витворює неохоту до добровільного і безкорисного музиковання. Ця справа стала, що правда, прикрим феноменом особливо при устроюванню святочних концертів нпр. Шевченківських, але лучити її з уступленням проф. К. Студинського та винити за неї новий виділ Тов-а „Боян“ мусить явитися всякому неупередженому вповні хибним.

Всеж таки виділ тов-а „Боян“ є вповні свідомий того, що справа реорганізації товариства являється пекучою, тим паче, що під цю пору склад хору підлягає безнастанним змінам. Тому з свого боку при співучасти членів тов-а готов підприняти такі міри, які повинні вже небаром довести до кращих виступів.

Виділ „Бояна“ є вдячний шан. авторови за те, що своєю статтею причинився до збудження заінтересовання ширшої Громади, яке для піднесення товариства є вельми бажане. — За Виділ „Бояна“: *Ярослав Витошинський*, заст. гол. *Зенон Попель*, секретар.

НОВИНКИ.

— **З висшої культури.** Дня 17. с. м. (в великодний понеділок) їхало потягом, що приходить о год. пів до 9 в ночи з Стрия до Львова, більше українських осіб і говорили очевидно по українськи. Кондуктор, що обслугував третю клясу, замітив одному поважному подорожному, переглядаючи його леґітимацію: „Pan jako urzędnik powinien mówić do mnie po polsku“. Колиж один у'ченик попросив його, при великім стиску їдучих, о отворенне напів порожного купе, відповів на українську бесіду: „a pokręćło by ci język“! — Ось які приємности мусимо ми в нинішнім часі на своїй землі на кождім кроці переносити!

— **Навіть за українську горівку арештують.** В Заболотцях коло Бродів арештовано на днях Володимира Матвійцева з Озірної, що приїхав був в родинних справах до свого шваґра. Закинено йому аґітацію проти данини. На ділі було так, що п. Матвійців зайшов загрітися до заїздного дому при гостинци, що веде до Бродів, і зажадав у к р а ї н с ь к о ї горівки. Це жадання здивувало дуже арендаря а присутний припадково оглядач з Рашнева зробив на него донос, наслідком чого в Краснім Матвійцева арештовано і скованого відставлено до арешту в Бродах. Тому що населення знищених війною повітів, як прим. брідського і зборівського, не має звідки платити данину з причини великого зубожіння і нужди, власти шукають причини слабих впливів данини в аґітації інтеліґентних і взагалі свідомих українських громадян.

— **„Справність“ п. поліції.** Дирекція львівської польської поліції заказала звичайну до тепер святочну стрілянину. Цей заказ мав ті наслідки, що стрілянина з моздірів, „ключів“ і револьверів була тепер густійша, як коли. Багато людей ранених. А інтервенція поліції не мала майменшого успіху.

— **Нова українська часопись у Варшаві.** Дня 16. квітня ц. р. почала виходити „Українська Справа“, щоденна непартійна демократична ґазета. Адреса редакції й адміністрації: Варшава, вул. Варецька 9.

— **Конфіската української літурґії.** Львівська поліція сконфіскувала цілий наклад Літурґії виданої проф. І. Огієнком в українській мові. Причина тої неймовірної конфіскати — невідома.

— **Судове слідство** проти гімназіяльних учеників в Перемишлі, які по донесенням поліцаїв мали збезчестити польського орла, врешті припинено (оречення Суду окр. з 28. III. 1922. ч. 221|21.) Учеників держано непотрібно кільканайцять днів в тюрмі.

— **З хроніки бандитизму.** В Домброві к. Ніска вломилися злодії до церкви і закрали літурґічні предмети вартости понад 1 міліон м. — В лісі під Равою руською знайдено покровавленого трупа Ольги Жуpавської з Вульки мазовецької. — В Голодівці коло Рогатина впав перебраний за коміняра бандит до хати млинаря Фурмана, вбив на місци Фурманову та відібравши з рук господаря 20 тисяч марок, втік. — В Канчузі к. Переворска Л. Паяц застрілив свого товариша Гембаровича з заздрости за наречену. — На дім А. Валяха в Дуклі к. Кросна напало 5 бандитів та зрабувавши 800 тисяч марок втікли.

— **Білети на концерт А. Крушельницької** продаються від пятниці 21 с. м. в книгарні Тов. ім. Шевченка.

— **Війна за Коперника.** Як звісно, Поляки доказують, що астроном Коперник був Поляком, а Німці впевняють, що він родовитий Німець з Гор. Шлеська і називається властиво Koppernigk. Тепер вийшла у Вроцлаві книжка Г. Бендера п. з. „Heimat und Volkstum der Familie Koppernigk“, в якій автор на підставі історичних і родинних документів старається виказати німецьце походження Коперника.

— **Вистава** трагедії Карпенка „Мо-мот Hip“ — Шевченкове свято — відбудеться в театрі „Бесіди“ в суботу, дня 22. квітня, а не в четвер (20 квітня).

— **На Тухольців.** З нагоди Великодних Свят зложили на свячене для тих, що ще й досі неволяться в тюрмах Тухолі: М. Байрак 1000 мп., С. Никифоряк 1000, І. К. 500 і І. Ц. 500 мп. Жертводавці кличуть всіх б. полонених в Тухолі.

— **З товариського життя у Відні.** 25. с. м. в церкві св. Сави (сербська) у Відні відбудеться вінчання б. chargé d' affaires УНР. у Відні рад. Володимира Полетики з п. Суділківською з Київа.

Того самого дня в костелі мальтанських лицарів вінчання б. посла в Царгороді п. Івана Токаревського Карашевича з п. Александрівською, донькою п. Лотоцького.

— **Смерть Ондржічка.** Великий чеський віртуоз Ондржічек називаний „Паґаніні півночі“ — вмер 12. квітня ц. ц. в Медіоляні.

— **Мука — з людських костей** продається на пуди в Росії — в чувашськім окрузі по 800.000 рублів за пуд.

— **Як то було на виборі папи?** Вибір папи Пія XI. приніс з собою кілька цікавих явищ і наслідків. Знане прим. всім, що спершу був вибраний папою кардинал Каміль Лявренті, знаний зі своєї побожности, розуму і незвичайної скромности. Коли довідався про свій вибір, впав на коліна і з плачем став благати кардиналів-виборців, щоби зняли з нього ту велику честь, бо він уважає себе негідним того уряду. Кардинали мусіли відкликати перший вибір і щойно тоді вибрали другого — Раттіого. Звісно, що американські кардинали не поспіли на вибори, тому Пій XI. змінив відносний пункт папської конституції так, що вибори нового будуть починатися від тепер аж в 14 днів по смерти попередного папи. Крім цього постановив, допускати до товариства конклявістів лише одного секретаря і то світського, бо духовники не змогли додержати тайни виборів, про що свідчить те, що про пригоди Каміля Лявренті знав увесь Рим вже в годину по його відреченню.

— **Уздоровлення в церкві.** Катедра св. Андрея в Еберден (Шкоція) була оноді місцем цікавого видовища. До Еберден приїхав Й. М. Гіксон, знаний чудотворець, який уздоровлює — по свідоцтвам очевидців — хорих при помочі відповідної молитви. Катедра була переповнена хорими, які благали помочі. Гіксон відчитав спершу листи тих, що ізза важкої хороби не могли явитися в церкві. та відмовив над кождим листом молитву. Опісля зійшов між хорих та дотикаючи кождого рукою, змовив молитву. Але кореспондент не подає, чи старання того лікаря увінчалися очевидним успіхом. Можливо, що не одному приніс той процедер полекшу по принципі „блаженні віруючі“.

— **40 літна річниця смерти природника Х. Р. Дарвіна** припадає на день 19. ц. м. Дарвін уродився в р. 1809., умер 19. квітня 1882. і похований в Вестмінстері.

— **Як Клємансо „приймав“ Падеревского?** Коли Падеревский — будучи польським президентом — загостив до Клєманса, той закликав: „О, що за честь, витати в себе так знаменитого музика!“ Коли Падеревский пояснив, що приходить в характері президента міністрів, Клємансо відповів: „Ох, що за нещастя“!..

— **Устні іспити в державних ґімназіях** розпічнуться: Броди 29. мая, Бережани 22. мая, Бучач 16. червня, Чортків 1. червня, Городок ягайл. 30. мая, Ярослав І. 6. червня, Ярослав II. 30. мая, Яворів 23. червня, Камінка струмилова 12. червня, Коломия (поль.) 29. мая, Коломия (укр.) 22, мая, Кросно 22. мая, Львів І. 6. червня, Львів (укр.) 29. мая, Львів-філія (укр.) 22. мая, Ланцут 17. червня, Перемишль І. 29. мая, Перемишль II. 22. мая, Перемишль (укр.) 22. мая, Рава руська 26. мая, Ряшів І. 22. мая, Самбір І. 29. мая, Самбір II. 1. червня, Сянік 10. червня, Снятин 2. червня, Сокаль 31. мая, Станиславів (укр.) 22 мая, Стрий І. 29. мая, Стрий II. 29. мая утраквістична 3. червня, Тернопіль (укр.) 6. червня, Товмач 1. червня, Теребовля 31. мая, Золочів 6. червня, Жовква 22. мая; в п р и в а т н и х ґ і м н а з і я х: ґімназія СС. Василіянок у Львові 23. червня.

— **Позір Золочівщина!** Пригадуємо, що дня 21. IV. 1922 р. о 1 год. по пол. відбудеться в великій салі дому ім. М. Шашкевича в Золочеві (Підвійте) Конституюче Зібрання Кружка У. П. Т. а рівночасно другий Зїзд Ширшого Шкільного Комітету, на котрий прохаємо всіх свідомих громадян без огляду, чи доручено їм запрошення, прибути й привести з собою як найбільше людей. Всеч. Отці і Вп. Учительство зволять подати цю людям до відома. — Шкільний Комітет. 1144 1—2

— Футра забезпечує перед молями через літо, приймає до направи та замовлення на нові, купує сирі шкіри та приймає до виправлювання, Петро Карпяк Львів, вул. Куркова 11 а. 1081 2—4

Памятайте про пресовий фонд „Громадського Вістника“! — Жертви проситься слати до Краєвого Союза Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Громадського Вістника“.

Візвання векслевих довжників.

Пригадується ще раз всім Вп. довжникам, які побрали векслеві позички в р. 1919 в Земельнім Банку Гіпотечнім у Львові (як урядники, так і всякі инші потребуючі), що мусять безумовно найдальше на протязі сього місяця (квітня) полагодити векслі, бо в противнім разі негайно в п е р ш и х д н я х м а я ц. р. безумовно проти всіх довжників будуть внесені позви до суду о наказ заплати.

Банк не є обовязаний перед заскарженням векселя упоминати довжників, одначе вже вислав візвання. Хто не одержав би візвання, нехай мимо сього полагодить довг, бо і без попереднього візвання будуть внесені позви негайно після упливу місяця квітня ц. р., а проти деяких вноситься ті позви вже в квітні ц. р.

Сим взивається ще загально П. Т. довжників, а після упливу 10 днів, т. є. тих, що до 25. к в і т н я ц. р. не полагодять справи, візветься може ще раз п о і м е н н о в ч а с о п и с і (з кінцем ц. м,), щоби остерегти їх перед д у ж е з н а ч н и м и с у д о в и м и к о ш т а м и, які спричинює тепер само вже запротестовання і заскарження векслів. Ті кошти є так великі, що не стоять в ніякій пропорції до самого довгу.

Ручителів, які підписали векслі проситься в їх власнім інтересі, щоби склонили довжників до полагоди векслів. Векслі треба полагодити в касі Земельного Банку у Львові, вул. Підвалє 7. 2—2

Присилайте складки на п р е с о в и й ф о н д на кн. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, — — — Ринок 10. — — —

✝ Посмертні згадки.

О. Лука Захарясевич, парох гр.-кат. в Дунаєві по тяжкій недузі, засмотрений св. Тайнами, упокоївся в Бозі дня 17 квітня 1922 року, в 24 році священства, проживши 48 літ. Похорон відбудеся в четвер дня 20. квітня 1922 р. о годині 9. рано з церкви св. Петра і Павла на цминтар Личаківський, на котрий в жалю пригноблена жена з дітьми і родиною запрошує всіх приятелів Покійного.

ЖЕРТВИ

Пресовий фонд.

На пресовий фонд української незалежної преси зложили в марках Евстахій Лельо Пільзно 300, о. Лев Стецев, Літиня 500, Теодор Оренчук, Стоянів 1000, кличе: Романа Кушнерика, о. Клюк, Зарудці 500, Гр. Федаш, Ряшів 200, о. Евген Дигдала, Буск 500 кличе: Евгена Файгеля Стрий, Марію Чучман Буск. Павло Галущак, Опліцко 500, кличе: Осипа Галущака Тетевчиці, Адама Кошолковського Конотопи, Р. Косара уч. Дмитрів. Василь Міщишин, Змієвиска 300, о. І. Рудницький, Торське 200, Стефан Лотоцький, Львів 500 кличе: Юст. Левицького, Омеляна Савицького, Івана Алексевича, Стефана Боднара, Василя Чуму, урядників т-ва „Дністер“ Львів. Ельза і Володимир Загайкевичі Перемишль 5000 кличуть: Д-ра Мих. Коса, Івана Бориса і Осипа Яросевича всіх з Перемишля.

✝

БОРИС МИХАЙЛО ПЛЯТОН,
найдорощий синок
ПЕТРА І ОЛЬГИ ДУЧИМІНСЬКИХ
упокоївся в першій весні життя дня 18. квітня ц. р. Похорон відбудеться дня 20. ц. м. о год. 4 по пол. з дому при вул. Личаківській 84., на який всіх знакомих і другів запрошують МАТИ І СЕСТРА.

ОПОВІСТКИ.

Народній театр Тов. „Українська Бесіда“ у Львові, під артистичним проводом Олександра Загарова. Саля Тов. ім. М. Лисенка, вул. Шашкевича ч. 5.

Субота, 22. квітня: Шевченкове свято, — премєра „МОМОТ НІР“ трагедія в 5 дій Єлисея Карпенка.

Неділя, 23. квітня: попол. „ГАЛЬКА“ опера на 4 дії Стан. Монюшка, вечером „ЯСНІ ЗОРІ“ драма на 5 дій Б. Грінченка.

Початок пополудневих вистав о год. 3, вечірних о год. 7·30.

Білети продає раньше „Народна Торговля, а в день вистави від год. 10 до 12 перед пол. і від год. 2 попол. каса театру.

Старанням Амат. Театральної Дружини Філії „Просвіти“ і инших Товариств відбудеться в Турці н. Стр. в салі Сокола, в неділю дня 23. квітня 1922 р. СВЯТОЧНИЙ ВЕЧІР в честь 61-літних роковин смерти Тараса Шевченка — зі слідуючою програмою: 1) Вступне слово, 2) „Наталка Полтавка“, українська оперета на 3 дії Івана Котляревського, 3) Живий образ. Чистий дохід призначується на фонд „Учітеся“. 1119 2—2

Всіх членів Ставропигійського Брацтва прошу, щоби зволили як найчисленнійше взяти участь 1) в похоронах члена бл. п. Володимира Клосевича дня 20. квітня с. р. о год. 4. пополудни з каплиці Боїмів, 2) в Богослуженню в Томину Неділю дня 23. квітня с. р. о год. 10. рано в церкві Успенія Прсв. Д. Марії. — *Д-р Федак*, сеніор.

Вивід непорозуміння С. Ф. — В. Н. Львів — Кольонський 8. IV. 2.000 мп.

Окр. Віддія В. П. У. Станиславів. В неділю прибуде делєгат Гол. Управи.

Окр. Віддія В. П. У. Дрогобич. 24. IV. прибуде на сходини дел. Гол. Управи

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА

висвітлюють від неділі 16. квітня с. р.
женевську трагедію в 5-ох діях з життя габсбурської камарилі

Австрійська цісарева Елисавета.

Д-р Михайло Волошин з дружиною замісць святочних желань рідні та знакомим — складає 5.000 мп., а то: на незалежну пресу 1000, на українську молодь 1000, на інвалідів 1000, на захоронку 1000, на Рідну Школу 1000 мп. 1—1

Дрібні оголошення.

АКАДЕМІК глядає лекції на провінції від 1. мая. Зголошення до Адміністрації під „Вправний“. 1120 2—2

АБСОЛЬВЕНТ прав, вправний інструктор глядає лекції. Зголошення до Адміністрації під „Лекція“. 1139 1—1

ПОТРІБНІ 3 ткацькі робітники до ручних варстатів (бажано не жонатих). Ласкаві зголошення слати на адресу: Перша механічна ткальня „Волокно кооператива з обм. порукою в Гребеннім, п. Селиска к. Рави Руської. 1143

ХОЧЕМО зараз заложити малий моторовий млин і шукаємо спільників. — „УБУС“, Львів. вул. Осолінських ч. 6. XVI 1—3

ОГОЛОШЕННЯ.

АДВОКАТ
Д-р Олекс. Чорненко
1035 веде канцелярію 4—5
в Солотвині.

XXI.
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Каси Задаткової в Стрию
стов. зар. з обм. пор. в Стрию

відбудуться дня 25. квітня 1922 о год. 10. рано, а на случай браку комплєту того самого дня о год. 11. рано в льокали Стоваришеня в Стрию при ул. Трибунальскій ч. 13.

Порядок нарад: 1. Відчитане протоколу послідних Загальних Зборів. 2. Звіт Дирекції з діяльности і рахунків за час від 1916 до 1921. 3. Відчитане звіту ревізії переведеної через ревізора Краєвого Союза Ревізийного. 4. Звіт комісії ревізийної з внесенем на уділене абсолюторії Дирекції і Совітови Управляючому з діяльности і рахунків за 1916 до 1921 р. 5. Внесене Совіта на розділ чистого зиску. 6. Затверджене вибору трех членів Дирекції і трех заступників на три роки. 7. Вибір 9 членів і 3 заступників членів Совіта Управляючого. 8. Вибір 3 членів комісиї ревізийної на один рік. 9. Зміна цілого статута.

Замкнення рахункові можна переглянути і провірити в бюрі Стоваришеня в годинах урядових в протягу вісьмох днів перед реченцем Загальних Зборів. Совіт Управляючий Каси Задаткової в Стрию. Стрий дня 3. квітня 1922. Д-р А. Гарасимів, голова, Й. Левицький, секретар. 1142 1—1

-!- ДЯКА -!-

найрадше нежонатого, який умів би провадити хор, потрібно сейчас. Платня після умови. Зголошення слати до: Церковний 1103 Комітет, Східниця, Дрогобич. 2-3

Подяка

Головного Виділу Тов-а „Просвіта“ у Львові.

Головний Виділ Тов-а „Просвіта“ у Львові почувається до милого обовязку зложити прилюдну подяку Вп. Громадянинови Омелянови Саєвичови, дир. „Краєвого Союзу Кредитового“ у Львові, за дар 200.000 мп. на видавання й поширення популярних книжечок Тов. „Просвіта“, згідно з висказаною думкою Вп. проф. М. Возняка в „Гром. Вістнику“ ч. 46. в статті п. н. „Підстава політичної самосвідомости“, як це зазначено в письмі Шан. Жертводавця до Тов-а, яке наводимо:

„До Світлого Товариства „Просвіта“ у Львові. Навязуючи до д. ц. думок, висказаних вельми Пов. П. Проф. Михайлом Возняком в статті п. з. „Підстава політичної самосвідомости“, поміщеній в 46 ч. „Гром. Вістника“ з 16. квітня с. р. — складаю на рахунок Світлого Товариства „Просвіта“ у Львові на вкл. книж. „Краєвого Союза Кредитового“ у Львові ч. 2222. з призначенням на: „Фонд видавання і поширення популярних книжечок квоту 200.000 мп. (двіста тисяч марок польських), а при тім най буде мені вільно висказати думку, що воно було би вказане частійше в пресі взивати не лиш всіх членів Товариства „Просвіта“, але також і всіх членів української суспільности, щоби вирівнали всі свої залеглости в Тов. „Просвіта“ у вкладках і дарах, які повстали найчастійше не з їх вини, а радше з причини війни і повоєнних обставин, та щоби залеглости сі вплачували на „фонд видавання і поширення популярних книжечок“, яка то діяльність безперечно належить до ряду одної з найпильнійших теперішних задач світлого Товариства. Бажаючи як найкращих успіхів в сім напрямі, остаю з високим поважанням Омелян Саєвич. Пр. книжочку вкладкову ч. 2222 платну кождої хвилі в „Краєвім Союзі Кредитовім“ залучаю під 1).

Приймаючи даровані гроші Гол. Виділ зазначує, що зужиє їх на видання другого випуска театральної бібліотеки Тов. з поданням на книжечці імени жертводавця.

Львів дня 19. квітня 1922.

Головний Виділ Тов. „Просвіта“
М. Галущинський м. голова. *С. Шах* секретар.

НАДЗВИЧАЙНІ
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
„Русько-українського Т-ва Бурси ім. М. Шашкевича в Бродах“

відбудуться дня 1. мая 1922 о год. 1. по пол. в салі „Т-за касинового ОСНОВА“ в Бродах, вул. Церковна 10. з таким порядком:

1. Отворення Зборів.
2. Відчитання протоколу з попередних Загальних Зборів.
3. Справа відбудови бурси і затягнення позички.
Внесення і запити.

Справа дуже важна і проситься о численну участь.

Броди, 14. квітня 1922.

Сотн. Микола Ґешко секретар
Д-р Зенон Лопатинський голова. 1136 1—2

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Видавничої Спілки Українського Учительства
Товариства зареєстр. з обм. порукою
в КОЛОМИЇ

відбудуться дня 7. мая о 2. год. сполудня в салі Народнього Дому в Коломиї зі слідуючим денним порядком:

1) Відкриття Зборів і вибір президії.
2) Відчитання протоколу в попередних Заг. Зборів.
3) Звіт Дирекції, замкнення рахунків з 1921 року.
4) Звіт Контрольної Комісії, приняття білянсу і розділ зиску.
5) Вибір 3 членів Дирекції і 5 членів Над. Ради.
6) Зміна статута.
7) Внесення.

Замкнення рахунків за попередний рік виложено в склепі Товариства до перегляду членам. Колиб о год. 2. не зібралося відповідне число членів, то о год. 3 поп. відбудуться другі Загальні Збори на тім самім місци, з тим самим денним порядком без огляду на скількість присутн. членів.

В Коломиї, дня 12. квітня 1921.

1137 1—1 ДИРЕКЦІЯ.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Тов. кред.
„Українська Міщанська Каса“
стов. зар. з обм. порукою
в Станиславові

відбудуться в суботу, дня 29. квітня 1922 о год. 4. по пол. у власнім льокаді при вул. Сапіжинській ч. 23 з слідуючим порядком нарад:

1) Відчитання протоколу з послідних зборів.
2) Рахунковий звіт і білянс за 1921 р.
3) Звіт з контролі краєвого Союза Ревізійного і справоздання контрольної комісії з внеском на уділення абсолюторії за р. 1921.
4) Розділ білянсового зиску.
5) Вибір 3 членів Надзірної Ради і 1 заступника.
6) Внески і запити.

За легітимацію до участи в заг. зборах служить уділова книжочка. Замкнення рахунків і білянс за 1921 р. можуть члени переглянути в льокалі Т-ва в ур. годинах.

Станиславів, дня 6. квітня 1922.

Д-р Вол. Янович предсідатель. 1141 Радислав Ставничий секретар. 1—3

З огляду на недостаточне число членів на
Загальн. Зборах
„Народного Дому“ в Белзі
стов. зар. з обм. порукою

що мали відбутися 10. квітня, відбудуться тіж Збори дня 24. квітня 1922 р. о год. 1. з полудня в домі л. д-ра Бадера, які будуть важні без огляду на число членів.

Денний порядок:

1) Відчитання протоколу з послідних Загальних Зборів.
2) Касовий звіт і білянс за рр. 1918, 1919, 1920.
3) Звіт Контрольної Комісії Ради з внесенням на затвердження білянсу і уділення Дирекції і Раді абсолюторії.
4) Затвердження 3 членів і 3 заступників Управи.
5) Вибір 9 членів Надзірної Ради.
6) Відбудова знищеного дому стоваришення.
7) Запити і внесення.

Рахунки і білянс можна переглядати у о. Л. Салука члена Управи.

Бела, дня 12. квітня 1922.

За Надзірну Раду:
Іван Климів заст. год. Над. Ради 1145 Григорій Бєгун секретар.

XII. Звичайні
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Міщанського ремісничо-промислового Союза кредитового
стоваришення зареєстрованого з обмеженою порукою у ЛЬВОВІ

відбудуться в неділю, дня 14. мая 1922 р. о год. 12. в пол. у власнім льокали при вул. Руській ч. 3, І., з слідуючим порядком нарад:

1) Відчитання протоколу з попередних Загальних Зборів.
2) Адміністраційний і рахунковий звіт Дирекції і білянс за р. 1921.
3) Звіт Контрольної Комісії Ради з внесенням на затвердження білянсу і уділення абсолюторії Надзірній Раді і Дирекції Товариства.
4) Розділ чистого зиску.
5) Вибір 3 членів Надзірної Ради і 3 заступників.
6) Внески і запити.

Рахункове замкнення і білянс Товариства виложені в канцелярії для перегляду Вп. Членів кождого дня в урядових годинах. 1036 1—3

Львів, дня 1. квітня 1922.

Микола Заячківський предсідатель Ради. Михайло Галібей секретар.

Штучну вощину,

з чистого пчільного воску, досконало виконану доставляє і приймає віск на перерібку „ПАСІЧНИЧА СПІЛКА“ у Львові вул. Зіморовича ч. 20 або в склепі вул. Городецька ч. 95. Близші інформації на 1134 жадання. 1—1

„Українська Видавнича Спілка“
1089 У ЛЬВОВІ 2—2
відновлює видання журналу

„ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ ВІСТНИК“.

Виходитиме від 1, мая 1922. раз в місяць в обємі 6 аркушів великої вісімки. Начальний редактор: Д-р ДМИТРО ДОНЦОВ. — Одвічальний редактор: ВОЛОДИМИР ГНАТЮК. — Ціна одної книжки Мп. 600, з порученою почт. перес. Мп 630. Передплата до кінця вересня 1922. Мп. 3.000, до кінця 1922 р. Мп. 4800. — Письма й гроші слати на адресу: Володимир Гнатюк, Львів, Чарнецкого 24. В Чехословаччині одна книжка Кч. 13. Замовляти на адресу: Василь Палійв, Ужгород, Берчені 24

Жадайте всюди емальованих лякерів „FRITZE-“ГО „NUMATA“

дешева, видатне, тревале. XX 1-1 Заступництво: ГЕНРИК ФРАЙГАЙТЕР, ЛЬВІВ, вул. Каспра Бочковского ч. 5.

Всюди до набуття!

П. Т. Відпродавцям в цілій - - - - - Польщі достарчує гиґ. ґум „OLLA“ лише:

1086 2–8

„Le Herax“

Львів, вулиця Гетманська ч. 3.

Шиpіть наш часопис!

1140 1–3 На зразок закордонних видавництв, як: Rhombus Edition, Nelson Edition, Reclams Universal Bibliothek, Универсалная Библиотека,

яких ціллю подавати інтелігентним верствам своєї національности здорову, мистецьку та модерну літературу, завязалося на днях у столиці нашої країни українське видавництво

● ● ● ● „БІБЛІОТЕКА МЕРІЯМА“ ● ● ● ●

Ріжниться воно від вище наведених видавництв тим, що метою бере собі познакомити українську суспільність із найцільнійшими творами всесвітньої літератури й то виключно перекладами, бажаючи таким робом збагатити українську духову скарбницю надбанням культурного Заходу. Переклади робитимуть з оригіналів найкращі знавці української літературної мови; при цьому кожний переклад попередить вступ про автора та milieu самого твору, написаний відповідним знавцем даної літератури. Як перший Випуск цього видавництва появився саме томик вибраних новель ЕДҐАРА А. ПО п. з. „Червона смерть“ зі вступом д-ра Я. Гординського. Як слідуючі випуски печатаються: Шекспіра „СОН ЛІТНЬОЇ НОЧІ“, Седерберга „ГОРІЮЧЕ МІСТО“ (зі шведського), А. Доде „ТАЙНА МЕЛЬНИКА“, Мекферзона „ПІСНІ ОССІЯНА“. Приготовляється: Паскаля „ДУМКИ“, Мільтона „ВТРАЧЕНИЙ РАЙ“, Данте „БОЖЕСТВЕННА КОМЕДІЯ“.

Ціна першого випуска 160 мп., з почтовою пересилкою 200 мп. Набувати во всіх книгарнях, або в адміністрації „Бібл. Меріяма“, Львів, вул. Содова 4.

СВІЙ до СВОГО!

Перша механічна ткальня „ВОЛОКНО“ кооператива з обм. порукою - - - - - -

1143 1–2 **в ГРЕБЕННІМ, коло Рави Руської**

приймає прядиво, всякого рода сирівці та чесане і мішане конопля, льняні і конопляні вичіски в заміну за полотна ріжного рода, цайґи, хустки, пішви, насипи і т. п. або за готівку, платячи найвищу ціну. Приймає готову пряжу до виробу. Продає ручні варстати ткацькі і прилади до них. На складі великий вибір всякого рода краму. **Піддержуйте одинону українську і першу кооперативну ткальню! Вступайте в члени! Уділ тільки 2000 Мп.**

ВАЖНЕ ДЛЯ СЕЛЯН!!

Новововідкрита

Перша, краєва фабрика ткацьких виробів

Львів, вул. Пекарська 53.

приймає прядиво, всякого рода льняні сирівці та чесане і мішане конопля, льняні і конопляні вичіски в заміну за готові полотна ріжного рода, цайґи, хустки, шалі, матерії на матераці, стори, пішви, насипи і т. п. або також за готівку, платячи найвищу ціну.

1004 8–10

Увага.

Отсим подаємо до відома Українському Громадянству, що у Львові при вул. Короткій ч. 3 та Городецькій 64 (проти костела св. Єлисавети) у шевській майстерні АНТОНА БИРКИ, працюють найкращі фахові сили еміґрантів з України з першорядних київських шевських закладів. Майстерня виконує добірну чоловічу, жіночу і дитячу обуву, звичайну і люксусову а також відновлює і направляє стару. Замовлення виконується скоро, солідно і дешево.

1138 1–4

СІЧКАРНІ, МЛИНКИ до збіжа, ВИТИСКАЧІ і ПРАСИ до олію, НАГРОБНІ ХРЕСТИ, МЛИНАРСЬКІ УРЯДЖЕННЯ, НАСІКУВАННЯ ПИЛЬНИКІВ, ВІДЛИВИ ЗАЛІЗА і металю після власних і надісланих моделів

достарчає і поручає

ФАБРИКА МАШИН І ВІДЛИВАРНЯ

Братів Бісвупських С. А. б.

4–6 **в Коломиї.** 1020

ЖАДАЙТЕ ЦІННИКІВ.

Заступник фірми: **Марко Фаерштайн, Львів — Городецька 59.**

„COSULICH LINE“

Тернопіль Коперника 17. — Тернопіль Коперника 17.

Постійне, правильне получення з Америкою

до північної Америки і полудневої (Бразилії і Арґентини).

Найближчі кораблі відходять:

До Нового Йорку:

пароxід „Арґентина“ 10. червня
поспішний пароxід „Президенте Вільзон“ 17. червня.
пароxід „Бельведере“ 11. липня.
поспішний пароxід „Президенте Вільзон“ 5. серпня.

Ціна з Тернополя до Нового-Йорку разом з утриманням в порті **114 дол.**

До Бразилії і Арґентини:

пароxід „Софія“ 14. квітня.
„ „Колюмбія“ 5. мая.

Ціна з Тернополя до Бразилії і Арґентини з візами транзитовими і утриманням в порті **61 долярів.** Візо арґентинське оплачує сам пасажир а коштує **3 доляри від кождого пашпорту.**

Всіляких порад і вияснень що до еміґрації уділяється радо відворотною почтою або особисто щоденно в Тернополі при вул. Коперника 17.

1076 2–3

НИТКИ вс. рода, до шиття і вишивання, гуртом і на дрібно продає дешево і поручає свої робітні суконь і біля, де працює 27 сил — —

ЖІНОЧА СПІЛКА ПРОМИСЛОВА **„ТРУД“ — ЛЬВІВ, — Ринок ч. 39.**

XV 0–20

— „ДОСТАВА“ —

ЛЬВІВ, ВУЛ. РУСЬКА 20, ПЕРЕМИШЛЬ, РИНОК,

спроваджує тепер нові матерії на фелони, хоругви і всі другі церковні прибори. Звязана з ліпшими різьбарями і малярами, приймає всякі замовлення. Витає радо вироби нових артистів і промисловців. — Має склад сукон на одяги.

1113 2–2

МАШИНИ ДО ШИТТЯ

найновійших систем і їх складові части, прилади до кравеччини і ручних робіт

поручає

980 4–10

АЛЕКСАНДЕР МАЛИМОН

СКЛАД МАШИН ДО ШИТТЯ

ЛЬВІВ, ВУЛ. ВАЛОВА 11 а.

Приймає рівнож машини до направи.

ВИРІВКИ

оригінальні ШВЕДСЬКІ VIKING і Diabolo поручає

АНТІН ГАЛЬСКІ Львів, вул. Собєского 3.

Українська КНИГАРНЯ І АНТИКВАРНЯ у Львові

ВУЛ. РУТОВСЬКОГО ч. 22.

ПОРУЧАЄ:

Єлисей Карпенко: Білі ночі. Драматична поема.
„ „ Осінньої ночі. Трагедія.
„ „ В долині сліз. Драма.
„ „ Момот нір. Трагедія.
„ „ Святого вечера. Драма.
„ „ Едельвайс.
„ „ Земля.

4–4

Специяліст в досконалім заосмотрюванню найбільших і застарілих пропуклин або руптур на пупци, череві в пахвині і т. д.

Л. ПОЛЯЧЕК, Самбір 7. Ілюстровані цінники даром.

1072 3–4

Оголошення.

Посольство Української Соціялістичної Радянської Республіки в Польщі цим оповіщає:

Згідно постанови Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету від 28. березня 1922 року особи нище зазначених категорій, що будуть перебувати за кордоном після видання згаданої постанови ВУЦИК і не одержуть до 1-го січня 1923 р. від Посольства УСРР в Польщі закордонних пашпортів чи відповідних посвідчень, позбавляються права українського громадянства:

а) особи, що пробувають за кордоном без перерви звиш 5 років,

б) особи, що виїхали за кордон з території УСРР без належного дозволу Радянської Влади,

в) особи, що добровільно служили в арміях воювавших проти Радянської Влади, або брали участь в будь-якій формі в організаціях, котрі ставили своєю метою збройну з нею боротьбу,

г) особи, що мали право оптації українського громадянства і не скористувалися цим правом до часу скінчення його терміну.

За розясненням і справками звертатися по адресі: Варшава, Ясна, ч. 26, Українське Посольство, Консульський Відділ. При листовних запитах треба прикладати марки на відповідь.

УКРАЇНСЬКЕ РАДЯНСЬКЕ ПОСОЛЬСТВО в ПОЛЬЩІ.

1135 1–3

1117 2–7

Готові продає:

Машини до виробу цементових дахівок, плуги з деревляним гряділем, децимальні ваги 150 кґ.

На замовлення виконує:

Хрести на церковні вежі, громозводи, залізні вікна, огородження, сходи і всілякі слюсарські роботи.

МИХАЙЛО СТЕФАНІВСЬКИЙ ЛЬВІВ, вул. Варстатова 10. (межи вул. Кардецкого і Рицерською)

ЮХТИ СКІРА на підошви БОКСИ ШЕВРО ТЕЛЯЧІ СКІРИ ЛЯКЕРИ

КООПЕРАТИВ

для промислу і торговлі скірою

СТОВ. ЗАР. З ОБМ. ПОР.

у ЛЬВОВІ, вул. Вірменська ч. 8 (коло „Народного Дому“,)

— — — Найкращі якости по приступних цінах продає — — — 977 Кооперативам і купцям дається опуст 7–10

Видає і за редакцію відповідає Олекса Кузьма. З друкарні Спілки „Діло“.